
2019-78-RE

Causa 2019-78-RE

(Patrimonial Cal Joan, Cal Notari, SLc/ Govern d'Andorra)

Número de registre 502-2019. Recurs d'empara

Aute del 17 de febrer del 2020

BOPA núm. 16, del 26 de febrer del 2020

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 14 de novembre del 2019, per la representació processal de la societat Patrimonial Cal Joan, Cal Notari, SL, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 24 d'octubre del 2019, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i dels principis de no retroactivitat i de seguretat jurídica, establerts a l'article 3.2 de la mateixa norma, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la resolució impugnada, que retrotregui les actuacions al moment anterior al pronunciament d'aquesta resolució i que condemni l'altra part al pagament de les costes processals en seu constitucional;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Dominique Rousseau;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 12 de març del 2018, la Direcció General del Departament de Tributs i Fronteres modificava la liquidació derivada d'un procediment d'inspecció tributària de la societat recurrent i determinava el seu deute tributari en 56.683,62 € en concepte de regularització de l'impost sobre les societats dels exercicis 2013, 2014 i 2015.

1.2. Interposat recurs contra aquesta resolució, el 9 de juliol del 2018, la Comissió Tècnica Tributària decidia desestimar el recurs i confirmar la resolució impugnada.

1.3. Esgotada la via administrativa, la representació processal de la societat recurrent va interposar una demanda jurisdiccional contra el Govern i, el 14 de desembre del 2018, la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia dictava una sentència mitjançant la qual estimava aquesta demanda, anul·lava les resolucions impugnades i declarava el valor d'adquisició que s'havia de tenir en compte als efectes de la disposició transitòria segona de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats.

1.4. El Govern va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta sentència i, el 24 d'octubre del 2019, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència mitjançant la qual estimava el recurs d'apel·lació i, per consegüent, desestimava la demanda de la societat recurrent, declarant que les resolucions administratives eren ajustades a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

1.5. El 14 de novembre del 2019, la representació processal de la societat Patrimonial Cal Joan, Cal Notari, SL va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 24 d'octubre del 2019, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació jurídica de la societat recurrent

- La societat recurrent al·lega la vulneració dels drets a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i dels principis de no retroactivitat i de seguretat jurídica, establerts a l'article 3.2 de la mateixa norma.

- Considera que la Sala Administrativa ha interpretat de manera errònia les disposicions relatives a les modalitats de deducció de les amortitzacions aplicades als béns immobles en el marc d'una ampliació del capital social realitzada abans de l'entrada en vigor de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats.

- Exposa que va adquirir els béns en litigi el 27 de desembre del 2011 i, per tant, considera que la seva amortització havia de començar a partir d'aquell moment, podent deduir-la del càlcul de la seva tributació.

- Addueix que, contràriament a allò que afirma la Sala Administrativa, la Llei no obliga al comprador dels béns immobles a demanar als antics propietaris les informacions comptables i fiscals d'aquests béns des de la seva posada en funcionament.

- Per consegüent, la Sala Administrativa no ha fonamentat degudament la seva decisió quan considera que havia d'acreditar l'amortització lineal dels béns esmentats d'ençà la seva posada en funcionament.

- També considera que aquesta decisió vulnera de manera indirecta el principi de no retroactivitat de les normes que tindria com a conseqüència la vulneració del principi de seguretat jurídica.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la resolució impugnada, que retrotregui les actuacions al

moment anterior al pronunciament d'aquesta resolució i que condemni l'altra part al pagament de les costes processals en seu constitucional.

2.2. Argumentació de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Administrativa declara que la disposició transitòria segona de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre les societats implica la consideració que la data que s'ha de tenir en compte per la deducció de les amortitzacions no és la data de l'adquisició dels béns per part d'una societat, sinó la data de la posada en funcionament d'aquests béns.
- Considera, per tant, que la societat recurrent no podia començar a aplicar l'amortització dels béns immobles a partir del moment en què els havia adquirit.
- Destaca que els béns adquirits per la societat recurrent estaven en tot cas "*en funcionament*" quan es va fer l'ampliació de capital de la societat i l'aportació d'aquells immobles en el moment de l'adquisició, a més d'indicar que els transmissors eren persones vinculades, ja que la societat recurrent mateixa havia argumentat que la finalitat de l'operació era la de reorganitzar el patrimoni familiar.
- Per tant, la Sala Administrativa revoca la sentència de la Batllia i declara que les resolucions del Govern són ajustades a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

- 3.1. El recurs d'empara no converteix el Tribunal Constitucional en una tercera instància ni en un tribunal suprem.
- 3.2. Quan un recurrent al·lega la vulneració del dret constitucional a obtenir una decisió fonamentada en Dret (article 10.1 de la Constitució), l'únic objecte del recurs d'empara és el de verificar que les decisions impugnades estiguin motivades i es fonamentin en un raonament jurídic que no sigui il·lògic ni absurd.
- 3.3. Quan entren en joc drets substancials, el control d'aquest Tribunal en el marc del recurs d'empara consisteix a determinar si els recurrents han estat privats o no d'una protecció efectiva, és a dir, si han estat situats o no en una indefensió material (veg. per ex. el punt 3.3 de l'aute del 22 de desembre del 2017, recaigut en la causa 2017-33-RE o el punt 3.1 de la sentència del 19 de febrer del 2018, recaiguda en la causa 2017-53-RE).
- 3.4. En aquesta causa, la qüestió constitucional que el Tribunal Constitucional ha de resoldre és la de saber si la Sala Administrativa ha vulnerat el dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret pel fet de considerar que, per tal de calcular l'impost sobre les societats, la societat recurrent no podia aplicar les amortitzacions dels béns immobles a partir de la seva adquisició l'any 2011.
- 3.5. Segons el parer de la societat recurrent, l'amortització dels béns immobles adquirits l'any 2011 havia de començar en aquell moment precís de l'adquisició.
- 3.6. Segons el parer de la Sala Administrativa, aquesta amortització ha d'iniciar-se a partir del

moment en què els béns esmentats van començar a funcionar.

3.7. La jurisprudència constant d'aquest Tribunal Constitucional declara que la interpretació de les lleis correspon als tribunals ordinaris tret que aquesta interpretació sigui irraonable, absurda, il·lògica o vulneri un dels drets protegits per l'article 10 de la Constitució.

3.8. D'acord amb la disposició transitòria segona de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, el valor de l'immobilitzat tangible, intangible o de les inversions immobiliàries s'obté deduint del valor d'adquisició l'amortització lineal que correspongui als anys transcorreguts entre la posada en funcionament de l'element i la data de producció d'efectes d'aquesta Llei.

3.9. D'altra banda, aquesta mateixa Llei disposa que correspon al contribuent la càrrega de provar fefaentment, entre altres elements, l'amortització dels béns anterior a la seva adquisició per aquest contribuent.

3.10. Per consegüent, en jutjar que a falta de proves aportades per la societat recurrent sobre les amortitzacions dels béns immobles efectuades abans de la seva adquisició, la data que calia tenir en compte per calcular el valor d'aquests béns era la data de la seva entrada en funcionament i no la data de la seva adquisició per part de la societat recurrent, la decisió de la Sala Administrativa no està mancada de fonamentació en Dret, ni tampoc ha efectuat una interpretació irraonable de la Llei 95/2010.

3.11. Així doncs, aquest recurs d'empara ha de ser declarat inadmissible a tràmit.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2019-78-RE presentat per la representació processal de la societat Patrimonial Cal Joan, Cal Notari, SL contra la sentència del 24 d'octubre del 2019, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal de la societat recurrent, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 17 de febrer del 2020.

Dominique Rousseau
President

Josep-D. Guàrdia Canela
Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat

Jean-Yves Cullet
Magistrat